

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

Κυριακή Ε΄ Λουκά (Λουκ. ιστ΄ 19-31)
30 Οκτωβρίου 2022

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή ποὺ διηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου μᾶς φέρνει μπροστὰ στὸ δύσκολο, αἰώνιο καὶ ἀκανθῶδες πρόβλημα τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας. Δὲν εἶναι ὅμως τὸ κεντρικὸ θέμα τῆς ἡ καταδίκη τοῦ πλούτου καὶ ὁ ὕμνος τῆς φτώχειας, ὅπως φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως.

Ὁ πτωχὸς δὲν κερδίζει τὴν εὐνοια τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶναι πτωχός, ἀλλὰ ἐπειδὴ στηρίζει τὶς ἐλπίδες του στὸν Θεὸ καὶ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή του. Καὶ ὁ πλούσιος δὲν εἶναι καταδικασμένος, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἀπολαμβάνει ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ ἐπειδὴ στηρίζει τὴν ζωὴ του σ' αὐτὰ καὶ ὄχι στὸν Θεό. Ἐπειδὴ ἐπίσης ἔχει ξεχάσει τὸν πτωχὸ συνάνθρωπό του καὶ ἐπειδὴ ἔχει κλεισθεῖ καὶ παγιδευθεῖ στὸν πλοῦτο του. Μπορεῖ ὅμως κι ἓνας πλούσιος νὰ εἶναι πρότυπο ἀγάπης καὶ ἓνας πτωχὸς νὰ εἶναι ἀσεβής. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐπίσης μιὰ πιθανὴ ἄλλη κατάσταση μέσα στὴ ζωὴ.

Ἔτσι οἱ λέξεις «πλούσιος» καὶ «πτωχὸς» γιὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν ἓνα βαθύτερο καὶ οὐσιαστικὸ παρὰ καθαρὰ κοινωνικὸ περιεχόμενο. Ἐκεῖνο στὸ ὅποιο ἀποβλέπει ἡ παραβολὴ εἶναι ἡ ἐπισήμανση ἐνὸς πραγματικοῦ κινδύνου. Τοῦ κινδύνου τῆς αὐτάρκειας καὶ τῆς πεποίθησης ὅτι ἡ εὐημερία εἶναι ἀτέλειωτη, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα τὸ μόνο σταθερὸ καὶ ἀμετάβλητο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅπως διατυπώθηκε μέσα στὴν Ἁγία Γραφή. Ὅλα ἀλλάζουν καὶ εὐρίσκεται ὁ ἄνθρωπος μπροστὰ σὲ ἀπροσδόκητες ἐκπλήξεις. Ὅταν μάλιστα εἶναι ἀργὰ πιά γιὰ νὰ μετανοήσῃ, ἡ κατάσταση τότε γίνεται ἀναπόφευκτα τραγικὴ.

Ὁ πλούσιος τῆς Εὐαγγελικῆς διηγήσεως βλέπει νὰ μεταβάλλονται τὰ πάντα στὴν ἄλλη ζωὴ. Αὐτὸς διψᾷ καὶ ὁ πτωχὸς Λάζαρος εὐφραίνεται. Ζητεῖ νὰ τοῦ δοθεῖ ἡ δυνατότητα νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς πέντε ἀδελφούς του γιὰ τὴν μελλοντικὴ κατάστασή τους. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντηση εἶναι σαφής: «Ἔχουν τοὺς Προφήτες, ἃς τοὺς ἀκούσουν».

Εἶναι ἀδιαμφισβήτητο γεγονὸς ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος ζητεῖ λογικὲς ἀποδείξεις γιὰ ὅλα τὰ πράγματα ποὺ τὸν ἀφοροῦν, θέλει ἓνα θαῦμα, ἔχει ἀνάγκη τὴν ἐμπειρία ἐνὸς αὐτόπτη μάρτυρα γιὰ νὰ πεισθεῖ, θέλει ἡ πίστη του νὰ στηρίζεται, ὅπως λέμε, σὲ τετράγωνη λογική. Ὅλοι λίγο πολὺ εἴμαστε παγιδευμένοι στὸν πλοῦτο τῶν γνώσεών μας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς λογικῆς μας. Προφανῶς ὅλοι θὰ πιστεύαμε ἀμέσως στὴ μέλλουσα κατάσταση τῆς ζωῆς μας, ἂν

κάποιος αυτόπτης μάρτυρας έρχόμενος από εκεί και περιγράφοντάς την μάς βεβαίωσε λογικά.

Όμως πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ή Ευαγγελική περικοπή αυτήν άκριβώς την άνάγκη μας θεραπεύει. Έρχεται ξανά και ξανά, ως έπαναλαμβανόμενη επίσκεψη στον χρόνο τής ζωής μας και μάς προτρέπει για έλεύθερη άποδοχή στο προσκλητήριο του Θεού, υπερβαίνοντας τήν φυλακή τής λογικής μας. Αύτη ή ύπέρβαση είναι μετάνοια και καινούριος τρόπος ζωής, που στρέφει τήν προσοχή μας στην παρούσα χρονική στιγμή, ως τήν πιο καταλλήλη ώρα τής μεγάλης άπόφασεώς μας.

Γένοιτο.

[dkpdf-button]